

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. № 164.

Anden Session.

59de Møde.

Løverdagen den 1ste Januar
(Fortsat).

Indenrigsministeren: Ja, jeg vilde netop tillade mig at bemærke, at den Argumentation, som blev fremsat af den ærede Landstingsmand fra Ringkjøbing (Lang), ikke forekommer mig nødvendig for at begrunde det Resultat, som Paragraphen indeholder, og at jeg heller ikke kan ansee den ganske rigtig. Hvis Regimentet var den egentlige Eier af Hesten, saa maatte, naar Hesten blev solgt, Udbyttet absolut tilfalde Regimentet, hvorimod det tilfalder Districtet; men der kan, uagtet Districterne ere Eiere af Hestene, pålægges dem bestemte Forpligtelser med Hensyn til Hesten og deriblandt ogsaa den, som indeholdes i Paragraphen, at den ikke maa sælges, forinden den er casferet eller har opnaaet en vis Alder; men, naar den sælges, tilfalder Provenuet Districtet, hvilket viser, at den er Districtets Hest.

Krigsministeren: Jeg skulde blot, til hvad min ærede Collega og de øvrige Herrer, som have talt imod det stillede Forslag have anført, tillade mig at tilføje, at Resultatet let vil blive, at Districtshestene blive til en Vare, der ofte vil komme til at gaae i Handel og Wandel. Saafernt Hestene ere indkjøbte og sendte til Regimenterne og have været derinde, komme de sædvanligviis tilbage i en forbedret Tilstand og i alt Fald bedre tilredne. Naar altsaa Eieren efter Tilbagekomsten har Ret til at sælge dem, vil han meget ofte fristes til at gjøre Brug af denne Ret, og der vil da finde en hyppig Omvæxling af Districtshestene Sted, saa at Regimenterne hyppigt faae Hestene blot til Tilridning og saa sender dem tilbage til Districterne, hvor de atter ombyttes,

og Districtshestene ville saaledes til Slutningen i Gjennemsnit ikke blive andet end saadanne, som netop ikke kunne casferes, og, saasnart der er en god Hest deriblandt, vil den let gaae over i Handel og Wandel og blive erstattet med en mindre god. At dette er til Skade for det Offentlige, er indlysende, og det forekommer mig, at man efter de betydelige pecuniære Begunstigelser, som ere tilstaaede Udrederne, kan gjøre strengere Fordringer til dem nu end før, idet Betalingen for Districtshestene er fordoblet; istedetfor at den før var 12 Rbd., er den nu 24 Rbd., og der er dog egentlig ikke ført Beviis for, at den tidligere Godtgørelse har været utilstrækkelig.

Blechingberg: Forsaavidt Spørgsmaalet om Eiendomsret er bragt under Dmtale, kan jeg heller ikke dele den Anskuelse, der af en æret Landstingsmand fra Jylland (Lang), er yttret. Jeg finder, at den hverken kan bestaae med Bestemmelsen om Remonteringen og heller ikke med den Bestemmelse, hvorom der navnlig her er Tale. Thi, gaaer man ud fra at betragte Districtshestene som Regimenternes Eiendom, saa behøver man ikke at forbyde Salg eller Ombytning af dem, da det er en Selvsølge, at man ikke maa sælge eller ombytte fremmed Eiendom uden Eierens Tilladelse. Det er jo vistnok et compliceret Forhold, der stiftes med Hensyn til disse Heste; men, uagtet det begynder paa den særegne Maade, som Loven omtaler, forekommer det mig dog, at den Anskuelse, der gaaer igennem Bestemmelserne om Districtshestene, fører til at betragte dem som Districternes Eiendom.

Ordføreren: Det er vistnok aldeles rigtigt, at man skal tage Hensyn til Udredernes Tary, men, idet man skal tage Hensyn til Udredernes Tary, troer jeg tillige, at man skal tage ligesaameget og fuldt saa meget Hensyn